

«ΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΟ ΔΑΣΟΣ»

της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

 Περιληπτική αναδιήγηση της ιστορίας σε α' πρόσωπο
(αφηγητήτρια= Κόννη Σκουφίτση)

Βρίσκομαι στο αεροδρόμιο περιμένοντας ανυπόμονα την πτήση μου για Ελλάδα. Στο ταξίδι μου αυτό τρία αναπάντεχα νέα ήταν καθοριστικά. Πρώτον ότι θα έλειπαν οι θείοι μου σ' ένα ταξίδι, δεύτερον ότι οι γονείς μου δεν μπορούσαν να πάρουν άδεια από τη δουλειά τους και τρίτον ότι η αγαπημένη μου γιαγιά Ελπινίκη είχε αρρωστήσει ξαφνικά και έπρεπε εγώ να τη φροντίσω! Φτάνοντας στον προορισμό μου, το "τσιμεντένιο δάσος" όπως το αποκαλούσε ο πατέρας μου, την Αθήνα, άφησα βιαστικά τα πράγματά μου στο ξενοδοχείο και κατευθείαν έφυγα για το νοσοκομείο. Λίγο πριν φτάσω στο νοσοκομείο έκανα μια στάση για να φάω κάτι, γιατί πέθαινα από την πείνα και εκεί γνώρισα έναν παράξενο άντρα, τον κύριο Λυκίδη. Ο κύριος αυτός με βοήθησε να θυμηθώ κάποιους δρόμους της Αθήνας που είχα ξεχάσει. Όταν έφτασα στην γιαγιά μου, αγκαλιαστήκαμε και συζητήσαμε για τους γονείς μου και την ζωή μου γενικότερα. Από εκείνη την μέρα η γιαγιά μου και η φροντίδα της έγινε η καθημερινή μου ασχολία. Όσπου μια μέρα γνώρισα έναν νεαρό μέσα στο δωμάτιο της γιαγιάς μου, ο οποίος βρισκόταν εκεί για να φροντίζει την μητέρα του. Λεγόταν Σωτήρης Κυνηγός και η μητέρα του Ειρήνη. Από τότε γίναμε πολύ καλοί φίλοι και περνούσαμε πολλές ώρες μαζί συζητώντας. Το παράξενο όμως σε όλη την υπόθεση ήταν ότι κάθε μέρα στο νοσοκομείο συναντούσα τον κύριο Λυκίδη, ο οποίος μου πρότεινε να πάμε σε μια κοντινή καφετέρια για να πιούμε κάποιο αναψυκτικό της αρεσκείας μου και εγώ με την σειρά μου δέχτηκα. Αυτό βέβαια κίνησε την υποψία του Σωτήρη, γιατί από κάπου τον θυμόταν, αλλά δεν μπορούσε να θυμηθεί από πού. Οι υποψίες του όμως επιβεβαιώθηκαν, όταν ο Λυκίδης με πήγε σε ένα παράξενο σπίτι όπου ζούσαν κάποια παιδιά. Κάνοντας μου βέβαια πρώτα έναν πρόλογο για κάποιες ουσίες, οι οποίες φτιάχνουν την διάθεση, μου

μίλησε για ένα «φανταστικό ταξίδι», λιγότερο βλαβερό κατά την άποψή του από το ποτό και το τσιγάρο, θέλοντας έτσι με τον δικό του τρόπο να με πείσει να δοκιμάσω. Αλλά στο σπίτι αυτό με περίμενε μία έκπληξη, βλέποντας την καλύτερή μου φίλη Νάνση σε πολύ άσχημη κατάσταση και συνειδητοποιώντας έτσι ότι θα μπορούσα να μπλέξω και εγώ σε μεγάλους μπελάδες! Τα γεγονότα μετά εξελίσσονται γρήγορα καταλαβαίνοντας ότι ο Λυκίδης διακινούσε ναρκωτικά και χωρίς να το αντιληφθώ προμήθευε και στην ίδια μου τη γιαγιά τρώγοντάς της όλα τα λεφτά! Τέλος ακολουθεί ένα κυνηγητό πηγαίνοντας ξανά πίσω σε εκείνο το σπίτι για να βρω την αγαπημένη μου φιλενάδα, η οποία είχε μπλέξει στα δίχτυα των ναρκωτικών. Ευτυχώς καταφέραμε και την βρήκαμε και αυτό είχε ως αποτέλεσμα την εξαφάνιση του Λυκίδη, λόγω του ότι είχε καταλάβει πως τον είχαν πάρει είδηση και έτσι εξαφανίστηκε. Όσο για την φιλενάδα μου την φροντίσαμε όσο έπρεπε και τη στείλαμε πίσω στην πατρίδα της, στην μητριά της που την αγαπούσε με όλη της την καρδιά. Ότι αφορά πάλι εμένα, αφού η γιαγιά μου έκανε την εγχείρηση και έγινε καλά, μετά από λίγο καιρό έφυγα και εγώ για την Βοστώνη, ξέροντας όμως ότι δεν ήταν η τελευταία μου φορά που έβλεπα τον "Άγιο" μου, δηλαδή τον Σωτήρη, όπως τον αποκαλούσα...

Τα θέματα του βιβλίου

Κατά την γνώμη μου το θέμα που αποκαλύπτεται αναλύοντας καλά την ιστορία από την αρχή έως το τέλος είναι μία πληγή ή καλύτερα μία μάστιγα που απειλεί τούς νέους κυρίως και το μέλλον τους. Πολλά παιδιά τα οποία είναι παραμελημένα από την οικογένεια τους ή πολλές φορές είναι πολύ ευαίσθητα και ευκολόπιστα γίνονται θύματα και μπλέκουν με τα "ναρκωτικά" και κατά συνέπεια έτσι δημιουργείται μία πολύ άσχημη κατάσταση. Τα ναρκωτικά βρίσκονται παντού σχεδόν σε όλους τους δημόσιους χώρους, όπου υπάρχουν νέοι και νέες. Είναι το "ταξίδι" που δεν έχει γυρισμό, γεμάτο με ψεύτικα όνειρα, ελπίδες και υποσχέσεις που δεν πραγματοποιούνται σχεδόν ποτέ. Ο τίτλος του μυθιστορήματος θέλει

να μας δείξει ότι οι "κακοί λύκοι" του παραμυθιού παραφυλάνε πάντα, σε μέρη που δεν περιμένεις να τους συναντήσεις για να σου προσφέρουν δήθεν κάτι το μοναδικό, το ονειρικό που δεν έχεις δοκιμάσει ποτέ στην ζωή σου. Ένα βασικό μήνυμα που μου μετέδωσε αυτό το βιβλίο είναι ότι πολλές φορές μέσα από μεγάλα προβλήματα προκύπτουν και πολλά συναισθήματα τα οποία δοκιμάζονται και εάν έχουν γερά θεμέλια κρατάνε. Ένα από αυτά είναι η δυνατή και αληθινή φιλία που είχαν η Κόννη και η Νάνση καθώς επίσης και η σχέση που είχαν μεταξύ τους από μικρά παιδιά.

Κριτική (δυνατά & αδύνατα σημεία)

Το τιμεντένιο δάσος σαν μυθιστόρημα δίνει ένα καλό παράδειγμα στους νέους και παράλληλα σε μεγαλύτερες ηλικίες. Όσον αφορά τους ήρωες καταλαβαίνουμε ότι και ο Σωτήρης αλλά και η Κόννη έχουν τον δικό τους μοναδικό χαρακτήρα. Μπορεί ο καθένας τους να έχει διαφορετικό ρόλο στο βιβλίο αλλά μας παρουσιάζουν την σκληρή πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν οι νέοι τα σημερινά χρόνια καθώς και το πόσο εύκολα μπορεί να μπλεχτείς στα δίχτυα των ναρκωτικών από την μία στιγμή στην άλλη! Η υπόθεση και η πλοκή του μυθιστορήματος αγγίζει και ευαισθητοποιεί τις καρδιές όλων των ανθρώπων, γιατί όλοι λίγο πολύ έχουμε βιώσει παρόμοιες καταστάσεις ή έχουμε ακούσει περιπτώσεις ακραίες και οδυνηρές από φίλους και συγγενείς με άσχημα αποτελέσματα. Το θέμα λοιπόν του βιβλίου είναι επίκαιρο και όλοι είναι υποχρεωμένοι ως γονείς να ενημερώνουν τα παιδιά τους για το πώς θα μπορούν να το αντιμετωπίσουν σωστά. Τέλος, η γλώσσα του κειμένου είναι απλή και κατανοητή για να μπορούν οι νέοι και οι νέες να καταλάβουν τον συμβολισμό των λέξεων και τους χαρακτήρες της υπόθεσης. Εν κατακλείδι, έχει το δικό του μοναδικό και ξεχωριστό ύφος και έτσι η υπόθεση του βιβλίου σε πολλά σημεία είναι περιπετειώδης με ζωντανό ύφος και αυτό προσφέρει έντονη παραστατικότητα και αμεσότητα.

Η συνάντησή μου με την ηρωίδα!

[Πάντα είχα την περιέργεια να συναντήσω ένα άτομο το οποίο έχει περάσει μία τόσο δύσκολη κατάσταση στην ζωή του.]

- Κόννη ανυπομονούσα να σε συναντήσω για να μου αποκαλύψεις τα συναισθήματά σου.
- Χάρηκα πολύ που σε συνάντησα.
- Θα ήθελα να σε ρωτήσω πώς αισθάνεσαι μετά από όσα πέρασες?
- Ομολογώ ότι ήταν μια δύσκολη φάση στην ζωή μου, αλλά κατάλαβα με τι είχα να κάνω και ευτυχώς το αντιμετώπισα όπως έπρεπε για να μπορέσω να ξεφύγω απ' αυτό το κακό που με παραμόνευε!
- Κρατάς ακόμα επαφή με τον Σωτήρη?
- Ναι, μιλάμε πολύ συχνά στο τηλέφωνο.
- Τι σου έκανε εντύπωση στην Αθήνα?
- Μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση τα διάφορα μουσεία της, τα γραφικά ταβερνάκια της με την ελληνική κουζίνα και ο Πειραιάς με το τεράστιο λιμάνι του.
- Είχε καμία διαφορά το ταξίδι σου στην Αθήνα απ' αυτό της προηγούμενης φοράς?
- Νομίζω πως ναι, επειδή αυξήθηκε ο πληθυσμός της, λόγω της μετανάστευσης και για πολλά άλλα...
- Νομίζεις πως θα ξανασυναντήσεις τον Σωτήρη?
- Το εύχομαι και ελπίζω να πραγματοποιηθεί!
- Αν σου δινόταν η ευκαιρία θα έμενες στην Αθήνα?
- Θα το ήθελα πολύ και ιδιαίτερα αν εργαζόμουν σε κάποια εταιρία.

- Χάρηκα πολύ για την γνωριμία μας και σ' ευχαριστώ πολύ.

- Κι εγώ επίσης.

Συνεχίζοντας την ιστορία...

Την ώρα που έλεγε η Κόννη το παραμύθι στην μικρή Στεφανία, ξαφνικά εμφανίζεται ο Σωτήρης και κάθεται δίπλα της! Η Κόννη έκπληκτη και ταυτόχρονα ανυπόμονη ρωτάει τον Σωτήρη γιατί ανέβηκε στο αεροπλάνο, ενώ θα έπρεπε ήδη να έχει φύγει. Ο Σωτήρης εξαντλημένος από το τρέξιμο για να προφτάσει το αεροπλάνο τής απαντάει ότι είχε σκοπό να συνεχίσει τις σπουδές του στη Βοστώνη και να βρει μία δουλειά που θα τον βοηθούσε χρηματικά για να πραγματοποιήσει το όνειρο του αυτό. Η Κόννη ενθουσιασμένη από αυτό το ευχάριστο νέο τού προτείνει να τον φιλοξενήσει στο σπίτι της για όσο χρειαστεί. Ο Σωτήρης συμφώνησε και από τότε έγιναν οι καλύτεροι φίλοι. Μετά όμως από λίγα χρόνια τους συναντούμε παντρεμένους κι από τότε έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα...

Μαναβάκη Ελένη